

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quęstio 2. Quę acciderint secus viam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

Euangelio dignos, neque commodat se Deo vas honorificum vñbus sanctis accommodum, id quidem non inde est, quod nullam accepit à Domino gratiam: Habet enim etiam ipse suum donum: verum ut non agnoscat suam felicitatem, ita non augeat, non accommodat intellectum & voluntatem suam vñbus Dei: ergo quod habet habentis ignavia turpi dilabitur, dicente Domino qui non habet, etiam i lud quod habet auf. retur ab eo. At vbi sublata ex lux, ibi regnant tenebræ & excecatio.]

Apparet itaque quantum etiam suorum iudicio diuinæ bonitatis & gratiæ decretis rep. gnet eorum blasphemiam, qui Deo causam, cur non intelligant, transcribere solent. Verum de insequentibus plura textu exigente dicenda sunt.

QVÆSTIO III.

Quæ sint volucres celi?

Quæ volucres?

§. 1. **Q**uia regi semen fouerique non potuit, in prædam cessit volucibus: sunt autem circa vias plurimum aliquæ volucres, quæ granis vñ scuntur. Volucrem vero Christus appellat πον πον. δν malum illum: seu Satanam, hoc est, auem fœdam, rapacem, harpyam, & qualem Aristoph. describit, πον πον. δν ἀνυποχρίστην, Grypaquilam aduncorostam.

Volucres sunt demones potestates aeris humani.

Volucres cogitationes.

Demon cogitationibus malis pellit bonas.

Facilis est aduersum demones defensio.

Comparantur volucibus demones, quia sunt potestates & Principes aeris huius, quemadmodum veræ aues in eo dominium, habitationem sortitæ sunt. Vide Ephes. 6. vers. 12. Alii malas cogitationes, quæ turmatim animas perditorum hominum inuolant, affectuque rapiunt, & suggestiones, impulsusque sancti Spiritus, & oblatam gratiam expellant; nam vere rapiunt de corde eius, ut cum diuina aliqua cogitatio, motioque animum infederit, continuo secleratis cupiditatum agitationibus obruatur, perinde ac si guttulam aquæ in grande incendium inieceris. Cogitationes igitur sunt, quibus Gryphus ille infernalis semen obruit, ille tamen auctor est, qui dicitur πον πον. δν malus, qui aër peruolans in superficie duri cordis positum semen facile eripit. Quare extrema impiorum incuria, ac oliscantia cernitur: non enim ab hominibus, aut porcis, ne aliis quidem beluis eripi thesaurum dicit Spiritus sanctus, sed à volucibus, quorum natura imbecillis, & meticulosa est, quæque sonitu facile abigantur: Itaque vix aues volentibus quicquid de manu eripiunt, nisi mansuetæ, & ad hoc condocæfactæ; demonum quidem magna est potestas, sed quæ in aere euanescat, si gratia Dei cooperatus obstitas. non enim premit Imperio nisi consentientes. Ingratissimam itaque hominum prauitatem castigat, qui gratiam diuinitus ita contemptim habent, exponunt ludibrio, ac ad vias prostituunt, ut etiam aibus prædæ sit.

QVÆSTIO IV.

An demones aërea animalia, quia volucres dicuntur?

Demon multiplices.

§. 1. **P**sellus lib. de demonibus, in lena genera eos diuidit, ratione locorum in quibus degunt, & affectus locis suis, & elementis congruos habere existimant; Igneos, aëreos, terreos, aquatiles, subterraneos, quos in puteis & metallicis hæere putat, demum Lucifugos, quos longè degere sub terra ait, & frigore nocentissimos. Non est quidem obscurum omnibus illis in locis demones esse; non tamen ve-

rum locorum affectionibus, & naturis eos delectari cum sint mentes sine corpore, quas proinde nec delectare corporum actiones, nec molestare possunt: in aere tamen ut plurimum versantur, quia locus aptus est ad nocendum; ideo dicuntur esse in caliginebus, hoc est, aeris regione, quam ab causam aibus comparantur. Non esse corporeos Genes. 6. & Tob. 3. ostendi. Porro notandum est demonem dici malum, totumque cum suo Principe aëreorum potentium corpus esse πον πον. δν improbum, truculentum homini inimicum. Quamuis enim nonnulli prodesset interdum videntur, aut ioculares esse; ut quos Griteolos appellant Germani, qui domi operari, in metallis apparere solent, de quibus Georgius Agricola de ar. imantibus subterraneis, est tamen simillatissima illa mansuetudo, odium & immanitas tegitur, ut nocere valeat. Itaque quod Cassianus ait, Colat. 7. vers. 32. Nonnullos immundorum spirituum (quos etiam Faunos vulgus appellat) ita seductores, & ioculares esse manifestum est; ut certa quadam loca, seu vias ingerit obidentes, nequaquam tormentis eorum, quos prætereuntes præterint decipere, delectentur: sed seris tantummodo illusionis contenti, fatigare eos potius studeant, quam nocere: Alios ita esse furoris ac truculentia deditos esse manifestum, ut non sint contenti hominum tantummodo corpora, quos supplicuerint, atroci dilaceratione vexare; sed etiam irrumpere super eminus transeuntes, & affligere illos sauisima cade festinent.

Hoc inquam falsum est, si de eo quod sunt, non quod videntur, loquitur. Omnes infesti sunt, cruciatibusque hominum delectantur. Nulla inducia, nulla pax, vbi nec inuidiæ, nec odii modus vllus, aut finis.

Gliscit atrox, animisque furentibus iras
Nutrit, nec damni hominum exatur ata quiescit

Illa belua. Neque aliquos inter eos esse miserostantum dicendum est, non malos. omnes damnati sunt. Qui inferiorum ordinum sunt, minus peccarunt, sed illi tamen præcipue in hoc aere versati videntur. Quæ de re Petrus Tyreus noster lib. de terrificationibus nocturnis. cap. 7.

QVÆSTIO V.

Cur seminaris vbi sciebat infructuosum fore?

§. 1. **A**gricola nec ad vias, nec in petra, nec inter spinas lubens volens seminare solet. Cum vero hic seminaris sit Deus, qui in creatione rationem, & liberum arbitrium dedit, ut ait Athanasius de semine, non ignorauit verbi semen mori aut de via rapiendum, aut in petra exurendum, aut spinis suffocandum. Cur igitur seuit?

Respondet S. Chrysostomus in hunc locum. ut charitatem curamque suam ostenderet. Potest enim nimis homo cum terra sit libera, Dei gratia noualia nouare, & ex sterili fertile solum efficere, si diligenter ageret, occeret, lolla extirperet.

Non dissimilem rationem nobis adfert S. Ambrosius lib. de Paradiso capite octauo. par enim ratio est, eius, quod proposuit; cur Primis parentibus legem tulcrit, quam prauidebat violaturos? Nempe viros & paternum affectum ostenderet. Cum enim Deus omnia futura prauideat, id quoque, quod quisque liberè facturus est, prænouit, nec ideo continere gratiam suam debet, quia videri reiectum iri. Sed offerre, ut certo constet ex se non esse exitum, sed ab eo